

PAASTUAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(I Lugemine 2Mo20 ,1-3.7-8.12-17)
Lugemine teisest Moosese raamatust

Neil päevil rääkis Issand Siinai mäel ja ütles: Mina olen Issand, sinu Jumal, kes tõi Sind välja Egiptuse orjusekojast. Sul ei tohi olla teisi jumalaid minu kõrval. Sa ei tohi Issanda, oma Jumala nime asjata tarvitada, sest Issand ei jäta seda karistamata, kui sa tema nime asjata tarvitad. Sa pead hingamispäeva meeles pidama ja seda pühitsema. Austa oma isa ja ema, et sa kaua elaksid maa peal, mille Issand, sinu Jumal, sulle annab. Ära tapa, ära riku abielu, ära varasta, ära tunnista valet oma ligimese vastu. Ära himusta oma ligimese kodu. Ära himusta oma ligimese naist ega tema sulast või teenijatüdrukut, härga või eeslit ega midagi, mis su ligimesele kuulub. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps19 , 8.9.10.11-12 R:Jh 6,68c)
R: Sinu Sõnades, Issand, on igavene elu.

Issanda seadus on laitmatu, see kosutab hinge.
Issanda tunnistus on uskumist väärt, see teeb kohtlase targaks.
Issanda otsused on õiged, need rõõmustavad südant.
Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.
R:

Issanda kartmine on puhas,
see kestab igavesti.
Issanda kohtuotsused on õiglased,
need teevad õigust.
R:

Ihaldusväärsemad kui kuld,
kui puhtaim kuld;
magusamad kui mesi,
kui kärjemesi.
R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,22-25)
Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, juudid nõuavad tunnustähti ja kreeklased otsivad tarkust, aga meie kuulutame ristilöödud Kristust, kes on juutidele pahanduseks ja paganaile rumaluseks. Ometi nendele, kes on kutsutud - nii juutidele kui kreeklastele - kuulutame meie Kristust, kelles on Jumala vägi ja tarkus. Sest see, mis Jumalale oleks rumalus, on siiski targem kui inimesed, ja mis Jumalale oleks nõtrus, on vägevam kui inimesed.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh3 ,16)

Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta on andnud oma ainusündinud Poja, et sellel, kes Temasse usub, oleks igavene elu.

(Evangeelium Jh2 ,13-25)
Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui juutide paasapühad olid lähedal, läks Jeesus üles Jeruusalemma. Seal leidis ta pühakojas kaupmehi, kes müüsid härgi, lambaid ja tuvisid; ning rahavahetajaid istumas. Ja Jeesus tegi omale nõörüst piitsa ning ajas kõik pühakojast välja -

nii lambad kui härjad; rahavahetajate raha puistas ta laiali ja pööras kummuli nende lauad ning ütles tuvimüüjatele: "Viige need siit minema ja ärge tehke minu Isa koda kaubakojaks". Siis meenus tema jüngritele, et on kirjutatud: "Püha viha Sinu koja pärast neelab mind".

Seda nähes küsisid juudid tema käest: "Millise tunnustähe Sa meile näitad, et sul on õigus nõnda teha?" Jeesus kostis vastuseks: "Lammutage see tempel ja ma püstitan selle uuesti kolme päevaga." Juudid ütlesid: "Seda templit on ehitatud nelikümmend kuus aastat, aga sina tahad selle püstitada kolme päevaga?" Tema aga rääkis oma ihu templist, ja kui ta surnuist oli üles tõusnud, meenus tema jüngritele, et ta oli seda öelnud ning nad uskusid Kirja ja Sõna, mida Jeesus oli rääkinud.

Ja kui Jeesus oli Jeruusalemmas paasapäeval, uskusid paljud temasse, nähes imetegusid, mida ta tegi. Jeesus aga ei usaldanud ennast nende kätte, sest ta tundis neid kõiki ja tal polnud tarvis, et keegi annaks talle tunnistust inimese kohta, vaid ta teadis ise, mis on inimestes.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kas kirikule raha annetamine on hea ja õige tegu, või peaks seda hoopis tõlgendama katsena Jumalale altkäemaksu anda? Ma usun, et seda vahet saab kindlaks teha ainult südametunnistuse kaudu, kui me kontrollime oma kavatsusi - kas me ikka tõesti otsime Jumala tahet, või soovime kavalalt panna teda enda tahet täitma.

Tõsi küll, omaenda tagamõtteid on vahel päris raske läbi näha ja endale tunnistada, ning kahjuks kipub meil vahel seegi ununema, et Jumalat pole võimalik petta. Jumal on targem kui meie, ja see on üks põhjustest, miks me võime teda Jumalana austada.

Me tunnistame oma patud...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kogu elusloodus baseerub vastastikkusel ehk retsiprotsiteedil, nagu teadlased seda nimetavad. Teene ja vastuteene on ka inimeseks olemise vältimatu kaasnähe, sest suhete aluseks on vastastikune usaldus. Sellegipoolest on üllatav tõdeda, et ühel ja samal vastastikkusevundamendil rajanevad nii kõige üllam voores ehk ennastohverdav inimesearmastus, kui ka selgelt omakasule suunatud äritegevus. Vahe on ainult kavatsuse iseloomus ning selles, missugust vastuteenet oodatakse. Kui äri puhul on kõik selge ja ülevaatlik, siis ligimesearmastuse puhul on olukord keerulisem: kingitusi tehakse küll omakasupüüdmatu kavatsusega, kuid ikkagi oodatakse tavaliselt vastutasuks vähemalt emotsionaalset tänulikkust. Sarnaselt rajaneb ka suhe Jumala ja inimese vahel Jumala armule ehk kinkimisele, mitte vahetuskaubandusele.

Judaistlik põletusohver, mis Templis Jumalale kingituseks toodi, oli ilma ohvriloomadeta mõeldamatu. Need, kes tulid kaugelt, ei saanud loomi kaasa võtta ja pidid need paratamatult kohapealt ostma, selleks veel rahagi kohalikuks vääringuks vahetades. Millest kujunes siis tänases evangeeliumis kirjeldatud konflikt? Kas kõik oleks olnud õige, kui müük ja ost oleks toimunud väljaspool templit? Ilmselt küll, sest äritegevus ja kauplemine Jumala kojas, vahetult enne Jumala seaduselaeka ette astumist, oli kõige sobimatum ettevalmistus siirale palvetamisele. Asja muutis veelgi halvemaks see, et tehingud ei toimunud ju mitte kindlate hindade alusel, vaid idamaade viisil, peaaegu tüliks paisuva kauplemise ja kavaldamisena. Pärast niisugust hinnalahingut mõtles usklik Templis veel kaua sellele, kas tal õnnestus ikka ohvriloomade maksumust piisavalt alla lüüa, ning võibolla kaebles ta Jumalagi ees peamiselt selle üle, kui ebaõiglaselt kõrged on hinnad pühakoja eesöues. Nii muutus ka suhe Jumalasse lõpuks lihtsalt osaks suurest äriplaanist, kus ei olnud enam ei kingitust, tänulikkust ega palvet, vaid ainult nurin, etteheited ja nõudmised.

Jeesuse reaktsioon sellele, mida ta Templi eesöues nägi, oli muidugi ootamatult jõuline. Vaevalt et ta ka ise end pärast seda intsidenti eriti hästi tundis, ja järgnevalt palvesse süvenemine pidi kindlasti temalegi raske olema. Ometi - keegi pidi ju midagi ütleva ja pöörama tähelepanu asjaolule, et jätkates nii, nagu seni tavaks, oli ohvritest pigem kahju kui kasu.

Meie teame paljugi, mida inimesed templiöuel ei teadnud - Jeesuse ülestõusmisest ja sellele järgnenud ajaloo. Iga teise isiku puhul tekitaks mäss templi öuel ka meis võõristust ja pahameelt. Kuid pidagem silmas, et see oli teadaolevalt ainuke kord, kus Jeesus lausa füüsilise jõuga konflikti sekkus - just see annab alust uskuda, et ta soovis meie tähelepanu juhtida millelegi väga tähtsale.

Ohver ise ei olegi Jumalale peamine, oluline on inimese hea kavatsus ja soov Jumalat kuulata. Tegelikult on see meile tuttav ju ka igapäevases elust: kuigi suhteid teiste inimestega peab oskama hoida, ei tohi püüda saavutada nende poolehoidu pelga ostmise teel. Näiteks juhtub ju tihti, et vanemad või vanavanemad külvavad lapsed kingitustega üle, kuna see on palju lihtsam kui nendega tegeleda, pühendada neile oma aega - vahetut hoolitsust ja juhatust.

Armsad õed ja vennad, Jumalaga ei kaubelda, ei osteta ega müüda. Tema kasvatab meid nagu isa, kes kingib, karistab, paneb proovile ja annab andeks. Jeesuse manitsus on kandnud vilja - meie kirikuis ei kaubelda enam ohvriloomadega. Armulauale tulles toome kaasa oma head teod ja soovid, kahetseme oma eksimusi ja palume, et Jumal kinnitaks meid katsumustes. Nii võime tänada oma Loojat selle eest, et tema Poja ristiohvri kaudu on meie ülesanne siin maailmas saanud selgemaks. Aamen.